

Bezinning 733: Recht op het doel af

Lucas 9,51-56 = weekdagen 26° week dinsdag

Het Woord

Toen de tijd naderde dat Jezus van de aarde zou worden weggenomen, ging Hij vastberaden op weg naar Jeruzalem. Hij stuurde boden voor zich uit. In een Samaritaans dorp, waar ze kwamen om zijn komst voor te bereiden, wilden de dorpelingen Hem niet ontvangen, omdat Jeruzalem het doel van zijn reis was. Toen de leerlingen Jakobus en Johannes merkten dat Jezus niet welkom was, vroegen ze: 'Heer, wilt U dat wij vuur uit de hemel afroepen dat hen zal verteren?' Maar Hij draaide zich naar hen om en wees hen streng terecht. Ze gingen verder naar een ander dorp.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Het eerste vers betekent een diep keerpunt in het Lucasevangelie. Jezus verlaat definitief zijn geboortestreek Galilea en gaat vastberaden op weg naar Jeruzalem. Lucas smeert die reis naar de hoofdstad heel breed uit: tien hoofdstukken lang.¹ Jezus kiest er op een resolute manier voor naar de plaats te gaan waar Hij zal lijden, sterven en verrijzen. Letterlijk staat er 'verheven worden': Hij weet dat Hij bij de Vader zal opgenomen worden. Maar niet zomaar: dat moet gebeuren doorheen lijden en dood. En ja, precies in de hoofdstad. Jeruzalem is de plaats waar dat centraal christelijk gegeven zal plaatsvinden. Van daaruit zal het blijde nieuws zich verspreiden.

Lucas gebruikt daar het woord 'vervulling' voor. Dat woord komt al zevenmaal voor in zijn twee inleidende hoofdstukken. En ook hier, in dit veelbetekenend keerpunt, komt het terug. Jezus is gekomen om de beloften van het Eerste Testament te vervullen, radicaal, tot in de wortel en helemaal, tot op het bot. Dat wil zeggen tot in het diepste lijden en de meest gruwelijke dood.

Jezus richt zijn aangezicht strak op Jeruzalem. Dezelfde omschrijving vinden we bij Jesaja over de Lijdende Dienaar (Jesaja 50,7). Jezus is de Lijdende Dienaar die vooral naar God kijkt, vol vertrouwen. God zal Hem nabij zijn en redden, ook uit de dood.

Jezus zendt boodschappers uit en wel naar een dorp in Samaria. Jezus doorbreekt daarmee een muur, een grens. 'Bemin uw vijanden' (Lucas 6,29) wordt op die manier concreet. Maar het eerste dorp verwerpt Jezus. Zo begint deze lange reissectie zoals de Galileaperiode begon. Toen

¹ Lucas 9,51-19,28.

verwierpen de inwoners van Nazaret Hem, nu inwoners van Samaria. Die verwerping zal radicaal doorgetrokken worden in Jeruzalem.

De donderzonen Jakobus en Johannes willen vuur afsmeken. De grote profeet Elia riep Gods af en Johannes de Doper kondigde het aan (Lucas 3,16-18). Maar Jezus kiest een andere aanpak. Hij bemint zijn vijanden en aanvaardt de verwerping. Dat is de weg waarop de heilige Geest Hem begeleidt. De donderzonen zijn bezielde door een andere, negatieve geest. Tegelijkertijd laat Hij zijn doel en weg niet los. Hij trekt verder naar een ander dorp, zonder dat we vernemen welk dorp het is: een Samaritaans dorp of een ander?

Het woord in mijn leven

Ken ik mijn levensdoel voldoende helder? Ken ik de weg? Kies ik radicaal, resoluut en onverstoort voor mijn weg naar mijn doel? Vertrouw ik daarbij op God? Waar ligt voor mij de verwerping? Welke vijand(en) moet ik (meer) beminnen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U laat Galilea achter U
en gaat op weg naar Jeruzalem,
de plaats van Uw lijden en dood,
de plaats van Uw verrijzenis,
de plaats van Uw verheffing
aan Gods rechterhand.
Uw keuze is radicaal en diep
en niemand houdt U tegen.
Maar U bemint Uw vijanden
en aanvaardt de verwerping.
U kent onze halfslachtigheid,
onze zwakheid, onze aarzelings.
We zijn geen grote helden.
Geef ons Uw sterkte
en de goede, heilige Geest
als bezieling en moed,
vooral als de wind tegen zit.
Geef ons liefde voor de vijand
en dus liefde voor iedereen. Amen.

© Eric Haelvoet 2017